

OPVANG BEWONERS ZIJN ERITREËRS BEU

Diepe kloof gaapt tussen vluchtelingen en hun burenen

Veroorzaakt de groep minderjarige alleenstaande vluchtelingen aan de Fonteinkruid in Zwolle nu echt zoveel **overlast** in de straat of zijn het alleen de burenen die klagen?

Francisca Muller
Zwolle

'Ze hebben de struik in de voortuin opgegeten." Wát? „Ik had ooit een struik geplant toen ik hier kwam wonen. Daar zat ineens een groot gat in. Ze braken er steeds takjes af om op te kauwen, als tandenborstel. Misschien is dat waar ze vandaan komen heel gewoon, maar hier niet. Maar ja, dan moet iemand ze dat wel duidelijk maken. Toen ik er wat van zei werd ik gewoon uitgelachen."

Marion van Kooij-Greveling en haar man André wonen aan de Fonteinkruid in Stadshagen. Een rijtjeshuis van Openbaar Belang. In de vier huizen ernaast, tot en met het hoekhuis, wonen jonge alleenstaande statushouders, vooral Eritreërs. Tussen de Van Kooijs en hun jonge burenen gaapt een gat, dat uitgegroeid lijkt tot

We hebben niets tegen vluchtelingen. Maar de cultuurverschillen zijn te groot

—Marion van Kooij-Greveling

een niet meer te dichten kloof. Na een historie van klagen, praten en bemiddeling gaat het echtpaar nu openlijk de strijd aan tegen de gemeente, Openbaar Belang en Stichting Timon die de bewoners begeleidt. Het is onhoudbaar, vindt het stel, ze gaan er aan onderdoor, de opvang moet daar weg. Ze reppen over vernielingen, vechtpartijen maar vooral over geluidsoverlast. „Vooraf veel geschreeuw. Ze zitten allemaal op een kluitje in het huis pal naast ons. We hebben niets tegen vluchtelingen. Maar de cultuurverschillen zijn te groot. De leiding moet dat cor-

rigeren maar dat gebeurt niet. En er wordt gezegd dat wij de enige klagers zijn, maar dat is echt niet waar."

Want, zeggen ze, hun laatste brief aan de gemeente is door negen andere buurtbewoners ondertekend. „We weten niet of ze wel met hun naam in de krant willen." Hun advocaat Maaïke Doornbos bevestigt dat er meerdere klagers zijn. Ze zegt verschillende e-mails van andere burenen in haar bezit te hebben. Eén naam komt uiteindelijk op de proppen: die van Henk Hofmeijer. Hij woont in het appartementencomplex schuin tegenover de opvang. Het is vooral

▲ **Marion en André van Kooij wonen naast een opvang voor jonge statushouders en ervaren hiervan veel overlast.**

FOTO FRANS PAALMAN

geluidsoverlast, zegt hij. „Ik verwijt het die jongens niet, maar de leiding wel. Je moet overwicht hebben en zorgen dat ze goed integreren. Tien of twaalf van die blagen bij elkaar, die gaan 's avonds toch lol maken? Daar moet je strak op zitten en dat gebeurt niet."

Rust

Een rondgang in de buurt levert een wisselend beeld op. De jongens vallen op, maar overlast? „Eritreërs praten heel hard", weet een omwonende, „maar daar ben ik nu wel aan gewend. Als ze mij met rust laten laat ik hen ook met rust." Een ander vertelt dat er vaak politie of brandweer op de stoep staat. En ze stoort zich aan het 'afwijkend gedrag'. „Loopt er een met een deken om, midden op straat. Dan zeg ik: 'kun je geen jas aantrekken, en op de stoep gaan lopen?' Natuurlijk, het zijn jongelui, daar hoort bepaald gedrag bij maar ik vind dat ze te veel geknuffeld worden door de leiding. Die moet ze beter in het gareel houden."

Tegengeluid is er ook. Volgens José Gensen - ze woont in hetzelfde rijtje als de familie Van Kooij - is het geklaag zwaar overdreven. „Je hoort altijd wel eens wat van elkaar, zeker in de zomer. De een heeft kinderen, de ander honden. Als je je stoort dan ga je erheen en je praat erover. Hier wordt gewoon een hetze gevoerd." Zelf ervaart ze geen overlast. „Ik had meer last van de jongeren die er voorheen woonden. Ik kom er elke dag langs, ze zijn altijd vriendelijk."

‘Van vernieling of andere strafbare feiten is ons niets bekend’

ZWOLLE Stichting Timon huisvest sinds eind 2015 jonge vluchtelingen die zonder familie in Nederland zijn gekomen aan de Fonteinkruid, in een complex huizen waar voorheen jongeren woonden die onder jeugdzorg vielen.

Er is plaats voor maximaal twaalf tieners tot 18 jaar met een permanente verblijfsstatus. Timon wil niet dat de bewoners geïnterviewd worden en wil alleen schriftelijk vragen beantwoorden. Over de begeleiding zegt Timon: 'de jongeren ontvangen professionele begeleiding en krijgen daarnaast support van

vrijwilligers uit de buurt en inwonende vrijwilligers. De jongeren komen regelmatig bij hen over de vloer om samen te eten, spelletjes te doen en meer te leren van Nederland.

De vrijwilligers zijn niet in dienst van Timon en zijn als goede buur betrokken op de jongeren. De begeleiding helpt de jongeren zelfstandig te leren wonen en leven in Nederland. De jongeren gaan allemaal naar school, beoefenen een sport en hebben bijbaantjes.'

Over de klachten schrijft Timon: 'Sinds 2016 zijn er afspraken met gemeente, wijkteam, corporatie

en politie in geval er overlast zou worden ervaren. Partijen hebben - buiten de klacht van het naastwonende echtpaar - in anderhalf jaar tijd twee klachten ontvangen. Die klachten worden altijd serieus genomen en ondervangen. Voor een voorziening met kwetsbare jongeren betekent dit ook dat er geen sprake is van structurele overlast.

In 2017 hebben woningcorporatie, de gemeente Zwolle en Timon overleg gehad naar aanleiding van klachten van het echtpaar dat als directe burenen overlast ervaart van met name geluid en

etensluchten. Van vernieling of andere strafbare feiten gepleegd door de jongeren is Timon niets bekend. Omdat Timon graag een goede relatie met de buurt heeft, is besloten het echtpaar wel tegemoet te komen.

De jongeren die direct naast het echtpaar wonen, verhuizen volgens plan naar het hoekhuis aan de andere zijde. Vanaf dat moment wonen er geen jonge vluchtelingen meer in het huis direct naast het echtpaar. In de woning tussen het echtpaar en de jongeren komen nieuwe burenen die als vrijwilliger bij het project worden betrokken.'